

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo. Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmondvrste za vsako pot.

MIR.

Vsakemu svoje!

Velja:

za celo leto 1 goldinar,
po pošti prejemam
1 gl. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom:

Upravništvu „Mira“
v Celovcu.

Leto X.

V Celovcu 25. januarja. 1891.

Štev. 2.

Katoliška stranka na Češkem.

O katoliški stranki na Češkem se zdaj, žal, še govoriti ne more, ker je ni, ali vsaj ni uredjena. Čehi so se ves čas borili le za svojo narodnost in za pravice svojega kraljestva, in v ta namen so se zbirali pod staročeško zastavo duhovniki in posvetni, konservativci in liberalci. Ker se je pa pogajanje za spravo med Nemci in Čehi skoro da že razbilo, in ker zavolj omahljive vladne politike skoraj ves češki narod hiti pod mladočeška bandera, postala je katoliška stranka na Češkem nujna potreba. Kajti to vendar ne gre, da bi se zavolj narodnih in političnih vprašanj ves češki narod izročil v varstvo stranke, ktere voditelji se očitno hvalijo s svojo nevero in ki se verski, katoliški šoli na vso moč upirajo. Bilo bi to, kakor je zdaj na Laškem, kjer se je zavolj „zedinjene Italije“ katoliška stranka čisto v kot potisnila in vsa oblast izročila brezverskim framazonom. Bodisi resnica, da so Mladočehi v narodnih in političnih vprašanjih bolj odločni, in da so Staročehi pri Dunajskem pogajanju nekaj preveč odjenjali, — vendar so krščanska načela toliko vredna, da jih nobena „svobodomiselná“ stranka s plodovi uma nadomestiti ne more, tem manje Mladočehi, kterih liberalne misli niso lastno blago, ampak izposojeno od Nemcev na nemških vseučiliščih. Nasproti socialnemu vprašanju, ki vedno više dviga svojo glavo, je liberalna modrost brez vsega sveta, na to vprašanje liberalci pri kovanju svojih „svobodomiselnih“ programov še mislili niso; nasprotno pa je krščanstvo tako močno, da se s svojo resnico in svojimi od Boga danimi načeli lahko v boj spusti tudi s socializmom in ga bo premagalo, kakor je premagalo paganstvo. Liberalizem socialnim demokratom le pota gladi in vodo na njih mlin napeljuje; da bi se jim pa nasproti postavil, za to je preslab. Bolj ko socializem narašča, bolj se duhovi delijo le na dve stranki; v kratkem bodo zginile vse „liberalne“, „napredne“, „radikalne“ in „konservativne“ stranke, in stali si bota nasproti le dve veliki duševni sili: socialni demokratizem in pa katoliška cerkev. Le katoličanstvo edino je zmožno, premagati ideje socialdemokratične, to pa le čisto, nepokvarjeno katoličanstvo, ki tudi za delavca skrbi po krščanski pravici, ne pa tisti luterovski „konservativizem“, ki bi morda hotel po Bizmarkovem receptu delavca s surovo silo na tla vreči in ga obdržati v sedanjem žalostnem stanu. Konservativizem, ki hoče vse obstoječe ohraniti, naj bo dobro ali slabo, je slaba reč in je tudi brez

moči nasproti opravičenim pritožbam delavcev. Proti duhu fizična vojaška sila nič ne premore, iz mučencev vstajajo le novi borilci zatirane ideje; proti duhu se zamore vojskovati le duh; in on, ki zamore premagati mnogotere krive nazore in brezverstvo socialističnega duha, to je sv. Duh, ki vlada katoliško cerkev. Kakor se je na Nemškem boj med katoličanstvom in socializmom že tudi na kmetih začel, tako bo v kratkem tudi na Češkem, kjer je toliko tovarn, in socialistov že vse mrgoli. To se javno ne vidi, ker delavci nemajo volilne pravice; pa na tihem se vrta in agitira, zdaj po mestih, kmalu pride tudi na kmete; le razglasite občno volilno pravico, pa bote precej videli, kar je zdaj prikrito. Kedar bo pa socialistična stranka dovolj močna, ne bo je zajezila nobena volilna postava več; ona bo predrila na površje. Tedaj bo pa le katoličanstvo samo zmožno, v boj se postaviti proti socializmu; Bog daj, da bi ne bilo že prepozno! Da pa ne bo prepozno, mora se že zdaj na Češkem ustanoviti in utaboriti močna katoliška stranka.

Če je katoliška vera vse druge narode, ki so jej udani, oblažila in izomikala, potem ne moremo verovati, da bi bila ravno Čehom škodljiva. Zato ne razumemo, zakaj bi se morali ravno Čehi braniti verske, katoliške šole?

Kakor koli tedaj stvar ogledujemo, usiljuje se nam prepričanje, da je katoliška stranka na Češkem potrebna. Tako mislijo pa tudi drugi katoliški listi, zlasti češki, kakor „Ceh“ in „Hlas“. Zato imamo upanje, da se ta želja kmalu uresniči.

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Ljudsko štetje) se tako vrši, kakor je bilo pričakovati. V mnogih krajih so postavljeni učitelji za štetne komisarje, in da ti nasprotnikom na vsak migljeji poslušni in pokorni moške ne bodo naštel preveč Slovencev, to se pač ve. V Vetrinjah so menda vse Morove delavce za Nemce zapisali; to je bilo že leta 1880. ravno tako. Da bodo v Celovcu in drugodi skoro vsi slovenski posli pri nemških gospodarjih zapisani za Nemce, vedeli smo že naprej. Sklicujejo se na to, da ima gospodar pravico, zapisati svoje posle, kakor hoče. To pa ni res. Pravico ima sicer, zapisati o njih, kar se vpraša, ne da bi bil poslom nasproti odgovoren; toda odgovoren je nasproti oblasti, čemu bi bile sicer kazni zažugane? Če je pa kaka globa ali kazen napovedana za lažnjivo upisovanje, potem je pač jasno, da sme gospodar

le resnico zapisati. Da se dela v mnogih krajih z vsem pritiskom in celó z grožnjami, to ni nič novega. Radovedni smo, koliko jih bo zavolj nepostavnega pritiska in lažnjivega upisovanja na odgovor poklicanih. Kar pa še nestrpnost nemških prenapetnežev ne greši, to pomaga dostikrat skaziti še neznačajnost in bojzljivost nekterih Slovencev samih. Tako se nam poroča iz Beljaške okolice, da je neki gostir zapisal sebe in ženo za Nemca, čeravno on le malo, ona pa nič nemško ne zna. Ko so ga pa prašali, če je tudi njegov sinček Nemeč, je rekel: „Zdaj še ne“. V Celovcu je leta 1880. nek čisto neodvisni hišni posestnik, rodom Kranjec, sebe zapisal kot Slovenca, letos pa za Nemca, ker se je zbal, da bi mu zarad slovensčine davka in naklad ne povišali! Drug skoz in skoz pošten čevljar slovenske krvi, ki nemščino komaj za silo lomi, je vpisal nemški jezik za občevalni ali domači jezik zgolj iz skrbi, da bi mu dosedanjí naročniki zavoljo slovensčine dela in zasluzka ne kratili!

Iz Žihpolj. (Vesela z maga!) Celih šest mesecev smo čakali, z novim letom pa vendar dočakali. Hvala Bogu! sedaj imamo stalnega dušnega pastirja: visokočastiti g. Šimon Čemer je naš fajmošter. „Danes Vam še naznanim, da me je c. kr. vlada za fajmoštra potrdila in da so me milostljivi knezoškof dné 15. t. m. na Vašo faro inštalirali“ — to kratko oznanilo, katero smo slišali po današnji pridigi, nas je presunilo z neizrekljivim veseljem. Vesela novica gre sedaj od ust do ust in zbuja po vseh hišah Žihpoljske in Golšovske fare, kjer prebivajo verni in pošteni farmani stare slovenske korenine, uzajemno radost, zadovoljnost in hvaležnost. Zakaj pa? Prvič zato, ker nam je ob času, ko še vedno pomanjkjuje toliko duhovnikov in ko je toliko far osirotelih in kaplanij izpraznjenih, zagotovljen naš stalni dušni pastir. Drugič zavoljo tega, ker je naš novi fajmošter č. g. Čemer zares duhovnik po volji Božji, ves goreč za svoj visoki poklic, spreten, vesten in skrbljiv v vseh svojih težavnih opravilih; z eno besedo mož, da si boljšega dušnega pastirja želeli ne moremo. Tretjič pa se veselimo, da je naš g. provizor povišan za fajmoštra, ker je v tej pravdi sijajno zmagala pravica nad krivico, resnica nad zvijačo. Ta pravda je zares zelo zanimiva, pa tudi pomenljiva in važna; ne bi bilo prav, ako bi molčali o zadevi, ki je skoz celo poletje nas farmane vznemirjala in o kateri se je na Žihpoljah in na Golšovem povsodi očitno razgovarjalo. Sedaj ko je čisto nepotrebna in le po naših liberalnih nasprotnikih prisiljena pravda nam v tolažbo in gospodu župniku v čast in slavo srečno dognana, lahko o njej spregovorimo potrebno besedo. Koroški Slovenci smo skoz in skoz konservativni; kakor našim sorodnim bratom na Štajerskem, na Kranjskem in Primorskem, je v političnih zadevah tudi nam zlato ravnilo staro geslo: „Vse za Boga, dom in cesarja“. Pri volitvah v deželni ali v državni zbor smo se vsidgar po svojih močéh prizadevali, da bi pošiljali v deželno hišo ali v državni zbor take može, kateri bi podpirali sedanjo konservativno vlado, ne pa taci, kateri tej vladi ugovarjajo in nasprotujejo. V teh posvetnih zadevah, ktere pa ob enem zelo vplivajo na vero in na naše narodno življenje, mi koroški Slovenci nemamo dru-

zih bolj zanesljivih in zvestih svetovalcev in voditeljev — kakor le edino častito našo duhovščino. Njej se imamo v prvi vrsti zahvaliti, da še živimo kot katoliški Slovenci na Koroškem. Kako pa se vrača nam naša lojalnost in kako se ravna z našimi zaslužnimi duhovniki?? To naj pojasnuje izmed več drugih izkušenj zgoraj omenjena pravda. Ob pričetku meseca majnika minulega leta je prišel k nam č. g. Š. Čemer kot provizor. Ker je v bližnjih Borovljah domá, bil nam je znan in mi smo se njegovega prihoda že zaradi tega veselili. Izvrstne pridige, jedernati krščanski nauki, spretno pastirovanje, posebna skrb za bolnike in reveže, ob enem postrežljivost in prijaznost do vsacega farmana — vse to je ob kratkem pripomoglo, da je novega dušnega pastirja vse spoštovalo in ljubilo. Splošna želja je bila, da bi pri nas ostal kot župnik. Šli smo torej prosit v Celovec, naj bi se Žihpoljska fara razpisala in če mogoče gosp. provizorju podelila. Res je bila fara meseca julija razpisana in zvedeli smo, da je g. Čemer, in sicer brez drugih tekmovalcev, za njo prosil. Vsak dan smo pričakovali, da bode patron, t. j. c. kr. deželna vlada, prošnjo ugodno rešila. A kaj se zgodi? Ravno ob tistem času so bile razpisane volitve za deželni zbor; po občinah so se vršile volitve volilnih mož. Po vseh farah se je bralo skupno pastirsko pismo vseh avstrijskih škofov o verski šoli, v kateri nam škofje na srce pokladajo, naj si izvolimo zanesljive katoliške može za poslance. Kar so po ukazu svojega škofa storili drugi dušni pastirji, ravno to je storil tudi naš g. provizor. Pri Božji službi nam je na Žihpoljah in na Golšovem razkladal pastirski list in nas opominjal, naj stori vsak volilec svojo dolžnost in si izbere prave može, ki stojijo na strani sv. cerkve, cesarja in domovine. Kakor Vam je znano, smo na Žihpoljah sijajno zmagali konservativci in z ogromno večino volili tri odločne katoličane in Slovence; stara in mlada liberalna garda Žihpoljskih posili-Nemcev pa je pri prvotnih volitvah popolnoma propadla — med njimi celo vodja liberalnega koroškega „Bauernbunda“, isti Razajev France, ki je lani ob svečanosti stoletnice cesarja Jožefa II. v Celovcu vpricho deželne gospode povdarjal, da ima „Bauernbund“ namen, nas kmete rešiti tistega neznosnega jarma in tistih pretežkih ketenj (verig), s katerimi nas sv. Oče papež, t. j. rimsko-katoliška cerkev po svojih naukih in zapovedih oklepa!! Tak propad je naše nemškutarje in liberalce, ki so po naše prejšnje malomarnosti dolgo let zvonec nosili na Žihpoljah in na Golšovem, zelo poparil in potrl. Vso krivdo niso zavračali na nas konservativce, ampak samo na gospoda provizorja; tega so dolžili, da je on edini kriv njih nesreče. Sklenili so, nad njim maščevati se in tacega „hujskača“ spraviti s Žihpoljskega pota. V ta namen hitijo najprej v Celovec, poklonit se velikemu Nemcu Doberniku in temu znanemu prijatelju (!) slovenske duhovščine potožiti svojo nesrečo. In res, kmalu so našli zaželjenega tolažila. Že dné 9. avgusta so razlile „Freie Stimmen“ na prvi strani in v prvi vrsti vso togoto nad našim g. provizorjem; očitajo mu besed, katerih ni govoril in divjega pritiska na volilce, ktere ga pa nas nobeden ni čutil. Pa še lepša prilžnost, znositi se nad g. Čemerjem, se je propadlim nasprotnikom ponujala, ko je c. kr. okrajni glavar

po višem naročilu poizvedoval, kako se prosilec za Žihpoljsko faro obnaša v političnih zadevah. To je seveda bila voda na liberalno kovačnico! Čujte in strmite „Mirovi“ bralci, kaj so skovali in kakošnih političnih pregreh so obdolžili g. provizorja!

Prva pregreha je bila: Gosp. Č. se je vtičoval v volilno gibanje in zlorabil svojo duhovsko oblast. Kot duhovnik ne bi smel v dotiko stopati z nijedno stranko, niti s konservativno slovensko, niti z liberalno nemško stranko.

(Tak dušni pastir bi pač bil po želji in evangeliju Celovških „Freie Stimmen“ — podoben tistemu najemu, kterege obsodi Zveličar v znanej evangeljskej priliki. Vprašamo, ali ni tudi duhovnik avstrijski državljan? Ali ne sme ob času volitve spolnovati državljanskih dolžnosti in posluževati se po postavi dovoljenih pravic?)

Druga pregreha: Pred volitvijo je šel g. Č. s konservativci v gostilno in

Tretja pregreha: Po končanej volitvi se je zopet v gostilni z njimi veselil nepričakovane zmage. (Zares strašno!!)

Četrta pregreha: Zlorabil je leco ali kancelj in pridigoval, da se Nemcem ne smejo deliti sv. zakramente.

(Gola laž in nesramna zvijača! Gosp. provizor je pridigoval o zgodovini katoliške cerkve in med drugim preganjanjem omenil, kaj so pretrpeli katoličani na Nemškem v najnovejšem času pod Bizmarkovem pritiskom, ki je duhovnikom prepovedal maševati, obhajati, deliti sv. zakramente itd.)

Peta pregreha: Dné 4. julija, na predvečer godú sv. Cirila in Metoda je gorel tudi na Žihpoljah kres v čast in hvalo svetnikoma, ki sta razširjala sv. vero tudi po naših slovenskih krajih. Gosp. provizor je bil tega vesel, da so Slovenci svojim dobrotnikom hvaležni in je sosedom izrazil svojo zadovoljnost in veselje, ko so gledali toliko lepih kresov po Rožni dolini in po planinskih višavah.

(Torej goli pravcati panslavisti. „Mirovi“ bralci ali ni Vas strah pred takim nevarnim hujskačem??)

Na podlagi takih čenčarij in natolcevanj so liberalci dosegli, česar so nameravali. Koncem meseca avgusta je c. k. deželna vlada razsodila, da g. Čemerja ne more predlagati in potrditi za fajmoštra, ker je od nekdanj že národní hujskač in ravno na Žihpoljah zlorabi svojo duhovsko službo v politične namere. Rzsodba nas nikakor ni osupnila; kajti mi smo dobro vedeli, kdo je g. deželnega predsednika tako strankarsko poučil — pa hudo nas je bolelo, da bi imel spoštovani g. provizor po nedolžnem tako krivico trpeti. Prosili smo toraj, naj blagovolji gosp. deželni predsednik kot patron Žihpoljske fare tudi nas zaslišati. Trikrat smo šli iz tega namena v Celovec, a nam ni bilo usojeno, zaslišanim biti. Vsi smo prepričani, da blagi naš gospod s tem, se je vdeležil volitve, ni prelomil nobene državne postave; in če je nam konservativcem pripomogel do zmage, nikakor ni zlorabil svoje duhovske oblasti; splnil je le svojo dolžnost, in sicer v prid in v podporo sedanje Dunajske vlade. Kar nam ni bilo dano doseči, doseglo je knezoškofijstvo, ki se je z vso odločnostjo upiralo patronovej rzsodbi. Pravda je bila ministerstvu izročena, ktero je naročilo c. k. deželnej vladi, naj g. Čemerja za fajmoštra Žihpoljske fare imenuje in potrdi. Tako imamo sedaj stalnega župnika, kakoršnega smo si verni katoličani vsi želeli. Naši nasprotniki pa, kteri so se že davno hvalili, da bodo gospoda proč spravili, pobešajo glave; menda slutijo, da bode njih glorijske na Žih-

poljah morda že pri letošnji volitvi občinskega zastopa konec; morebiti sedaj spoznajo, da tudi njih Celovški prijatelji niso vsegamogočni in da so nad njimi še višji gospodje na Dunaju, ki naše razmere razsojujejo brez predsodkov. Gospodu župniku pa smo iz vsega srca hvaležni, da se ni dal ustrašiti, ampak da je vkljub tej prebritkej skušnji pri nas ostal in dočakal svojo zmago. Na mnogo let!

Iz Velikovške okolice. (Naša nova posojilnica) je našim nasprotnikom, liberalcem in nemškutarjem, hud trn v peti. Ker ne vejo kaj družega, se pa v nekem Beljaškem lističu zaganjajo v predsednika naše posojilnice, češ, da ni kmet, ampak zidarski mojster, in da ni zmožen v pisavi. Mi pa vemo, da je naš predsednik tudi kmet, da ima lepo pohišstvo in zemljišča toliko, da more rediti štiri krave in par volov. Tudi v pisavi je zmožen. En dober učinek že ima naša posojilnica. Velikovška hranilnica je vsled njene konkurence primorana, obresti znižati od 7% na 6%. S tem je pomagano kmetom, ki so jej kaj dolžni. Vendar je pa 6% še zmirom preveč. Kmetje, ki so v Velikovški hranilnici kaj dolžni, bodo dobro storili, če pri naši posojilnici denarja poiščejo in hranilnico plačajo. Tako bodo za 1% na boljem.

Iz Črne. (Naša mlada posojilnica) dobro napreduje. V 14. dneh je imela nad 3000 gld. prometa. Zadružnikov šteje blizo 30. Sosedna duhovščina je pristopila v podporo. V svoji zadnji seji je odbor sklenil, da hoče uradovati ob uradnih dneh od 12. do 2. ure popoldne. Želeti bi bilo, da bi pristopili vsi posestniki iz Črne, Javorja in Koprivne; iz poslednjega kraja že zato, ker se v Kaplji še vedno obotavljajo z ustanovo potrebne posojilnice. Tudi tam je prešlo že mnogo posestev v grofove roke; posojilnica bi to lahko vsaj za prihodnje čase zabranila. Slovenec, pomagaj si sam, in Bog ti bo pomagal!

Iz Št. Petra pri Velikovcu. (Blagoslovljenje novega altarja in pokopališča.) Minulo je komaj tri tedne, kar je nam preč. gosp. dekan upeljal in inštaliral novega župnika č. g. Antona Veliseiga; 30. novembra pa smo imeli spet drugo slovesnost, namreč posvečevanje novega altarja in pokopališča. Zjutraj ob devetih, kakor je bilo oznanjeno, je gospod dekan v pričujočnosti Št. Rupertskega in domačega fajmoštra in gosp. provizorja v Gorenčah, najprej pokopališče, potem novi altar posvetil. Gosp. baron Helldorf, ki je patron naše cerkve, nas je tudi s svojo pričujočnostjo počastil. Željno pričakujemo mi tistega časa, ko bodo spomladi nam milostljivi gosp. knezoškof cerkev slovesno blagoslovili, ker zdaj je cerkev le za silo blagoslovljena. Po posvečenju altarja stopi spoštovani č. g. Kezmar, fajmošter Št. Rupertske, na leco, ter nam je bral evangelje od posvečevanja vseh cerkev, kakor tudi evangelije današnje nedelje. Potem razlaga v pridigi kako so že v starej zavezi ljudi Bogu altarje stavili in Bogu na njih daritve prinašali. On nam je povedal, da ko je cesar Konstantin kristjanom dovolil svobodno in brez strahu Božjo službo opravljati, tedaj so že kristjani začeli cerkve in altarje zidati. Koliko so tedaj pretrpeli pri zidanju cerkev od ajdov in nevernikov, tako da so morali z eno roko delati, z drugo pa meč držati. Ravno tako so se morali tudi naši pradedi veliko truditi, da so postavili na

tukajšnjem griču cerkev, ki je bila le podružnica in je spadala pod faro sv. Neže. Še le pred sto leti je postala samostalna fara Št. Peter na Vašinjah. In ker je število duš narastlo že čez trinajst sto, bila je pretesna za tako veliko faro. Zato je bivši naš č. g. fajmošter Centrih novo in veličastno cerkev zidal, kakoršne ni na blizu okoli na deželi. Gospod pridigar je rekel: „Marsikdo bo iz med vas rekel, da taka cerkev je za nas prevelika in prelepa; ali cerkev pa ni za vas, je le za Boga; za Boga pa ni kaj prelepo in preveličastno.“ Kar ste pa storili za novo cerkev in za čast Božjo, to bo vam Bog vse stoterno povrnil, če ne na tem, pa na onem svetu, ker On je bogat povračnik. Potem razklada življenje sv. Petra, kateremu je cela fara posvečena, ki je naslednik Jezusa Kristusa na zemlji in da je on skala, na kateri je zidal svojo cerkev, da vrata peklenške je ne bodo premagale. Ravno tako morate tudi vi biti, ljubi Št. Peterčani, skala, da morate trdno stati kakor skala stoji, in ne poslušati liberalcev, ki vam tribojjo krive nauke na ušesa. Zatem postavi še sv. Lovrenca in sv. Martina fari v izgled, ki sta tudi v velikem altariju. Zdaj pelja gospod pridigar poslušalce v duhu na novo posvečeno pokopališče. Kaj nas pokopališče uči? Da nikdo se ne sme zanašati na mladost in na trdno zdravje, ker veliko leži tukaj mladeničev in deklet, ki so jih v najlepši dobi svojega življenja semkaj položili k večnemu počitku. Opominjaje na besede sv. pisma, ki pravi: „Bodite pripravljene, ker ne veste ne ure ne dneva, kdaj vas pokliče Gospod od tod.“ Vse je bilo do solz ginjeno. H koncu še opominja, da je pokopališče tisti kraj, kamor bodo nas položili k večnemu počitku itd. Gospod pridigar konča svoj govor, kako smemo mi tedaj veseli biti, ko pride za nas dan plačila, ko bo nam Bog vse stoterno poplačal, kar smo storili njemu na čast. Zares veliko smo že imeli plačil v naši fari; najprej se je zidala šola, potem se je prenovila prijazna romarska cerkev na Lisni, ki je zdaj lepa, da je malo takih; zatem so se naročili pri Samasu v Ljubljani mogočni Št. Peterski zvonovi, ki oznanujejo Božjo čast s prijaznega griča po celem okolici in na zadnje smo zidali cerkev. Pa še zdaj radi podpirajmo vsak po svoji moči, da bomo z Božjo pomočjo še to napravili, kar manjka v cerkvi. Saj smo gotovi obilnega plačila v nebesih.

Iz Podjunske doline. Celovski list „Freie Stimmen“ prinaša v enej svojih zadnjih številčk daljši dopis iz Velikovca, iz katerega razvidimo, da so tamošnji rodoljubi izpostavljeni različnim surovostim in nesramnim napadom nekterih nemških prenapetnežev. Jako hvaležni smo teraj „Freie Stimmen“, da nam vsaj odkrivajo celi položaj, ki mora tamošnjim rodoljubom zares jako težaven in neznosen biti. Tamošnji župan, slovenska posojilnica, nemški turnverein, ondi živeči Čehi in Slovenci, vse mu ni prav temu dopisniku, vse ometuje z blatom; le nemški „Gesangverein“ mu je še v milosti; tega hvali in kuje v deveta nebesa. Poroča tudi o zadnji veselici tega društva; ter omenja neke malenkosti, ktera se je pripetila na Silvestrov večer in ktera je temu prenapetemu dopisniku tako živce razgrela, da menda še mirno spati ne more, ter bode moral zdravniške pomoči iskati si. Kaj pa se je prigodilo tako strašnega? Čujmo dopisnika

„Freie Stimmen“ samega! Velikovški pevci pozdravili so novo leto z „vzvišeno pesmijo deutsches Lied“, a navzoči poslušalci niso vstali, ampak sedé poslušali pesem. To je pa vendar preveč! Mi pojemo „deutsches Lied“, vi pa obsedite in tudi navzoči Čehi in Slovenci so kar prilimani. Ali ne bi človek s kože skočil, ko vidi tako onečastenje nemške pesmi. Da bi se zemlja stresla, ko so ljudje tako trmastí in ne vedó, kaj da se spodobi, kedar se prepeva „deutsches Lied“. Da se pa kaj takega nikdar več ne prigodi, podajam dopisniku „Freie Stimmen“ prijateljski svet, ktereга naj v bodoče uporablja, bode videl, da se bo dobro obnesel. Vselej, preden se bode zapela „deutsches Lied“, naj eden izmed pevcev, ki ima močan glas in tudi „eksercirati“ zna, komandira: „Habt acht! Auf!“ in gotovo se bode takemu povelju vstreglo. Ako bi pa bil kateri vendar tako butast in bi obsedel, tedaj pa šibo v roke ter našeškati ga po zadnji plati tako, kakor našeška strogi oče nepokornega paglavca. Ako bi pa celo kaki Čeh ali Slovenec obsedel, temu pa kar glavo odtrgati. Poskusite tedaj, bode te videli, ali sem dobro svetoval ali ne. Pa pustimo šalo, stvar je vendar le pretesna. Toraj Velikovški pevci pozdravljali so novo leto z „deutsches Lied“. Mi pa mislimo, da je Velikovec vendar le v Avstriji in ker tudi dobro vemo, da so Velikovčani skozi in skozi avstrijskega mišljenja in je pri tamošnjem pevskem društvu tudi več c. k. uradnikov, bi se bilo bolje spodobilo, da bi bili pozdravili novo leto z našo prelepo, veličastno cesarsko pesmijo, ktere glasovi bi bili gotovo mogočno odmevali ne le po dvorani, temveč v prsih navzočih, in celo občinstvo bi bilo stojé in navdušeno prepevalo pesem, ktera mora biti sveta vsakemu Avstrijancu. In ali bi ne bilo lepše, ako bi se na pragu starega in novega leta pred vsem spominjali presvitlega cesarja našega in prelepe naše Avstrije? Nam Avstrijecem mora edino le naša veličastna cesarska pesem tako sveta biti, da jo stojé poslušamo; „deutsches Lied“ pa stavljati v eno vrsto ter zahtevati, da se jej skazuje enaka čast, kakor cesarski pesmi, je — naravnost rečemo — nesramno. Toraj gospod dopisnik „Freie Stimmen“ uvažujte tudi ta moj svet, ter drugo leto nazdravite novemu letu s cesarsko pesmijo, pa se Vam ne bode treba tako jeziti, kakor ste se letos. Skrbeti za svoje zdravje bodi vsakemu človeku prva skrb, toraj — varujte si živce!

Kaj dela politika.

Položaj naše notranje politike je čedalje bolj zamotan. Tega je kriv grof Taaffe, ki ni krop ne voda, ter omahuje na levo in desno. Lahko bi bil rešil staročeško stranko, ktere je toliko hvale dolžen, ko bi bil na to pritiskal, da se na Češkem naredi sprava v duhu resnične ravnopravnosti. On pa je le za Nemce skrbel. Ko so Čehi tirjali, naj si v čeških krajih tudi uradnije med seboj češko dopisujejo, mislilo se je, da bo vsaj v tej reči Staročehom ustregel, ker potem bi se dala sprava vendar še doseči. Toda Taaffe je dal tak odgovor, da je razžaljen ves češki národ. Sklical se je na stare naredbe še iz časov absolutizma in ni pomislil, da so te naredbe že po članu 19. državnih

osnovnih postav ob veljavo prišle, če se že nočemo ozirati na posebne pravice češkega kraljestva. Zdaj bodo Staročehi čisto odstopili in poslaniške sedeže prepustili Mladočehom, kateri bodo Taaffeju nasprotovali. Grof Taaffe pa se tolaži s tem, da bo skrpal po volitvah novo večino, ktere zrno bodo Poljaki in nemški liberalci. Ta račun mu pa zna spodleteti, ker bodo nemški liberalci pri bodočih volitvah najbrž mnogo mandatov zgubili; o Poljakih pa tudi ni gotovo, ali se bodo vsi hoteli pridružiti liberalcem. Ta štrana se bo najbrž še le po volitvah razmotala. — Grof Pacea je postal deželni predsednik v Bukovini. — V Moravskem mestu Prostejov, kjer so do zdaj nemškutarji in Judi gospodovali, so letos Čehi pridobili polovico (15) glasov za mestni zbor. V kratkem je tedaj upanje, da pride to mesto v slovanske roke. — V deželnem zboru spodnje Avstrije je bil razgovor, kako skrbeti za deželne uboge. Izvrstni poslanec Schöffel je v živih besedah popisal strašno revščino nekterih ljudij in kako trdosrčni so bogatini proti njim. Predložil je tudi novo ubožno postavo, pa bila je zavržena od liberalnih in judovskih bogatinov, ki imajo v zboru večino, in sicer zato, ker je postavni načrt predložil, naj bi dunajska borza, kjer Judi tako velike dobičke delajo, vsako leto dala 200.000 gld. za reveže. Tako se bogatini branijo plačil in jih valijo na revno ljudstvo.

Za naše živinorejce se vendar bližajo boljši časi, ker je nemški kupčijski minister dovolil, da se spet sme v nekatere nemške mesta avstrijska živina uvažati. Te mesta so: Bromberg, Magdeburg, Zeitz, Erfurt, Hannover, Wiesbaden, Köln, Celle, Münster in Frankobrod na Meni. Ob enem se nadaljuje obravnava zaradi kupčijske pogodbe med Avstrijo in Nemčijo. — Rusija hoče Judom tudi advokaturu vzeti in vse judovske odvetnike iztirati. Da Rusija z Judi tako pometa, krivi so sami, ne samo zavoljo svojih odrtij in goljufij, ampak tudi zato, ker največ oni ljudstvo ščujejo proti carski vladi in tudi med zloglasnimi nihilisti je največ Judov. To jih peče, da v Rusiji še nimajo vse oblasti v rokah, kakor po drugih deželah. — Sv. Oče papež so izvoljeni za sodnika v prepiru med Belgijo in Portugalom zastran afriških naselbin. — Italija slabo gospodari in vedno bolj obubožava. Lani se je za 416 milijonov frankov več blaga v deželo pripeljalo, kakor iz nje izvozilo. To je zaslužena kazen za deželo, ki trpi tako vlado nad seboj, ktera sv. Očeta in katoliško cerkev toliko stiska in preganja. — V Malinah v Belgiji bo letos velik katoliški shod, na ktereга bodo povabljeni katoliški možje iz vseh dežel. — Katoliške misijone na Kitajskem je vzela nemška vlada pod svoje varstvo in sklenila s Kitajci pogodbo, da katoličanov ne bodo smeli več preganjati. — Vojska med belimi in Indijanci v Ameriki še ni končana. Nesrečni divjaki še ne spoznajo, da ne morejo nič opraviti in da silijo le v lastno pogubo. Za te bi pač treba bilo dobrih misijonarjev, da bi jih naučili v miru polje obdelovati, lov in vojsko pa pustiti. — Kralj Sandviških otokov hoče svojo deželo prodati zjedinenim državam.

Gospodarske stvari.

Zmrzle rastline oteti. Mnogokrat se ti pripeti, da pozabivši pustiš kje svoje rastline, ki ti vsled nastalega mraza zmrznejo. Večina zmrzlih rastlin pa s tem ni še umorjenih, to naredi še le najhujši mraz. Pač pa take rastline največkrat zato poginejo, ker prehitro pridejo na gorko. Zmrzlo rastlino moraš prav počasi odtaliti, potem jo je zelo lahko ohraniti. V ta namen jo prenesi v kakošen kraj, kjer je toplo le malo stopinj nad ničlo, in pusti jo tam, da se prav počasi odtaja. „Vrt.“

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Za šolo v Svečah so dali svitli cesar 200 gld. — Letni občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico vršil se je v nedeljo dne 18. t. m. na Brnci prav sijajno in je zbranim kmetom posebno ugajal poučni govor. Natančneje poročilo pride v prihodnji številki. — Hudo zimo imamo, tako toži vse: mraza ni konec in snega je preveč. Ubogim ticam se letos huda godi; kdo bo poleti gosence pobiral, če nam vse tice konec vzamejo? Kdor more, naj jim vrže nekaj slabega žita; to se mu bo pri sadju povrnilo, ki ga bodo tice raznovrstne golazni očistile. Letošnja zima tudi ni zdrava; ljudje močno bolehalo in mrjejo. — Iz Švabeka se nam piše, da tisti denarji (300 gld.), ki so jih cesar dali zavolj toče, niso bili prav razdeljeni, da bi imeli Svetomeščani več dobiti, kakor poljanci, ker so več škode imeli. Mi ne vemo, kako je ta reč, zato se v to ne mešamo. Kdor misli, da se mu je krivica storila, bo najbolje storil, ako se pritoži pri okrajnem glavarstvu v Velikovu. — Ljudsko štetje je pokazalo, da je v Celovcu brez vojakov 17.210 ljudij. — V Beljaku je vagon nogo stlačil sprevodniku Kutenbrunerju. — V Št. Mohorju je bil nedavno pogovor veljavnih mož, ki mislijo na zidanje železnice iz Podkloštra v Št. Mohor. — Pogorel je skedenj gostilničarja „pri roži“ na Goričici pri Celovcu. — Poječega labuda (Singschwan), pri nas jako redkega tiča, so ustrelili pri gradu Hrastovcu blizu Celovca. — Gostir Janez Kopač iz Dravograda je ustrelil gostirja Waldmana iz Labuda, in to iz ljubosumnosti. — V Pliberku je bila 5. t. m. obravnava zarad novega mosta čez Dravo pri Lipici. Posvetovanja so se udeleževali župani iz Pliberka, Črne, Možice, Švabeka, Lipice, Grebinja in Rude. Fužina v Lipici hoče dati za zidanje mosta 5000 gld. Želeti bi bilo, da se cela stvar kmalu ugodno reši. — Drava je pri Lipici čisto zamrznjena.

Na Kranjskem. Za pogorelce v Brezovem Dolu so dali svitli cesar 500 gld. — Novo mašo so imeli v Zagorju ob Savi. — V Ljubljani sta se mudila dva misijonarja iz Afrike; eden je sam zamorec, je bil suženj, potem ubežal in postal katoliški duhoven. Lepo je za Ljubljance, da so pri tej priliki precej denarja nabrali za misijone, da tako tudi mi Slovenci nekoliko pomagamo razširjati sv. vero. — Na Silvestrov večer je pogorel Rupret v Velesovem. Zažgal mu je hlapec, kteremu je nekaj plače utrgal. — V Primskovem so odprli novo šolo. — Zbolel je dr. Poklukar, deželni glavar Kranjski. Upajmo, da se temu blagemu

možu zdravje kmalu povrne! — Lepslovni časnik „Dom in Svet“ v Ljubljani prinaša letos tudi prav lepe slike ali podobe. Zeleti je, da bi našel ta v katoliškem duhu uredovani list dovolj podpore. — Nek veliki posestnik v Cerkljah na Gorenjskem je prepustil ubogim ticam 30 oken žita v svojem kozolcu. Zdaj se tam zbirajo tice iz cele doline, da jih je vse črno okoli kozolca; ljube živali pa si imajo toliko povedati, da vse šumi in cvrči tam okoli, kakor na sejmu.

Na Štajerskem. Mariborski korar č. g. Križanič je tudi letos spisal lepo knjižico; imenuje se „Tekel“ in govori o sodbi po smrti in na sodnji dan. Dobi se v Cirilovi tiskarni v Mariboru. — Blizu Gradca je neki potepuh ustrelil žandarja, ki ga je hotel v ječo odgnati. — V Mariboru so ustanovili Cecilijino društvo (za cerkveno petje) za Labudsko škofijo. — V Bukovju pri Žalcu je hotela neka ženska zavdati svojim lastnim starišem; ko so jo žandarji prijeli, obstala je tudi, da je pred 15. leti skrivaj porodila in otroka svinjam vrgla. To mora biti prava pošast v človeški podobi! — Pri Poličanah sta dva vlaka vkup trčila; pet ljudi je ranjenih. — Zeleznico hočejo zidati iz Konjic v Poličane. — Vojaške vaje bodo letos med Celjem in Velenjem.

Na Primorskem. Voditelj tržaških Slovencev g. Naberger je dne 31. decembra l. 1890. obhajal 25letnico svojega javnega delovanja v prid primorskih Slovencev. Navdušen za narodno stvar in za materijalne koristi svojih rojakov, priboril si je častno mesto v političnem življenju. Prebil je pa zavolj svojega neustrašenega delovanja marsiktero prav britko uro. Tembolj nas je razveselila novica, da je cesar v priznanje koristnega delovanja vrlemu rojaku podelil viteški križ Franc Jožefovega reda. Pridružujemo se tudi mi obilnim čestitkam, ki mu dohajajo iz vseh strani naše mile domovine. Na mnoga leta!

Družba sv. Mohorja.

Med tem, ko udje Mohorjeve družbe sprejete knjige pridno prebirajo, hiti Mohorjeva tiskarna pripravljat nove knjige za tekoče družbeno leto. Ravnokar se dovršuje „Življenje Marije Device in sv. Jožefa“ in pa „Občna zgodovina“; pridno se stavijo in kmalu se bodo tiskale obečane molitvene bukve; pričenjamo tudi že delo s „Slov. Večernicami“ in s „Fiziko“, in koj potem, ko v roke dobimo imena letošnjih udov, pride zadnja knjiga, „Koledar“, na vrsto.

Ker izkušnja uči, da največ udov privabijo k družbi pobožne, zlasti pa molitvene knjige, nazznanjamo, da izide letos sicer isti molitvenik, ki je oglašen v „družbenem oglasniku“; a napovedanim, po škofu Jak. Peregr. Pavliču spisanim trem delom onega molitvenika dodal je g. predstavljalec še četrtri del, ki obsega navadne molitve, kakor: juterno in večerno molitev, mašne molitve, litanije, križev pot, molitve k sv. patronom za srečno zadnjo uro itd. Tako urejeni molitvenik z imenom: „Gospod, teči mi pomagat!“ služil bo lahko vsakemu kristjanu za domačo in cerkveno Božjo službo. Bolnikom, starim ljudem in onim, ki so slabih očíj, pa morda še drugim ugajal bode molitvenik gotovo tudi v tem, da so molitve tis-

kane z velikimi črkami, kakor dozdaš še v nobeni drugi Mohorjevi knjigi. Zato prosimo, pri vabilu k letošnjem pristopu slovensko ljudstvo na to posebej opozarjati.

Kdor želi molitvenik v platno vezan dobiti, naj doplača 30 kr., v usnje in z zlato obrezo pa 50 kr.

Pri tej priliki še enkrat uljudno prosimo č. g. poverjenike, naj družbo priporočajo in naj kakor dozdaš požrtvovalno nosijo breme nabiranja in zapisovanja udov, da se družba v korist in čast slovenskemu rodu vedno bolj razširi in udomači, zlasti v pomejnih krajih Slovenije. Pred vsem pa želimo letos, da bi se oglasilo prav mnogo dosmrtnih udov, ker bomo že to spomlad pričeli z zidanjem nove, prostornejše tiskarne in knjigoveznice in bo za to treba mnogo denarjev. Kdor je še mlad in trden, bo le sam dobiček imel, če plača 15 gld. na enkrat, namesto da bi po 1 gld. plačeval morda 30 do 40 let. Že več starejših udov nam je reklo, da se kesajo, zakaj se niso v mlajših letih zapisali za dosmrtno ude, ker zdaj so teh 15 gld. že vplačali posamično in morajo še znanprej plačevati. Kdor ima zdrave otroke, naj tiste zapiše za dosmrtno ude, ker jim tako pomore, da bodo morda mnogo, mnogo let dobivali družbene knjige po vrsti, ne pa, kakor se zdaj véasih zgodi, da kdo nekaj let plačuje, potem pa eno leto vmes pozabi ali ne more plačati; in potem ima knjige, ki hodijo po več let na svetlo, pretrgane, ker mu manjka zvezka od tistega leta. Vsled tega izgubi veselje do cele knjige, katero bi sicer vezati dal, ako bi bila popolna. Družbi in udom bo torej enako pomagano, ako se oglesi prav mnogo dosmrtnih družbenikov. Za novo stavbo si bode namreč družba morala denarjev vzeti na posodo in za iste plačevati obresti; če se pa nabere dovolj dosmrtnine, sme družba ta denar v hišo naložiti, in obresti plačujejo se potem iz namješčine in zaslužka tiskarne za natiskovanje knjig ustanovnikom.

Konečno opozarjamo še posebno vse naše č. g. poverjenike, da naj se nabira družnikov sklene z zadnjim dnevom meseca februarja in naj se vpisovalne pole z denarjem vred pošiljajo pod napisom: „Družba sv. Mohorja v Celovcu“ frankó vsaj do 5. marca t. l. družbinemu blagajniku. — Kdor se pozneje oglesi, ne more se šteti za uda in mora plačati za knjige tisto ceno, kakor po knjigarnicah.

Na spremembo stanovišča društvenika med letom se družba pri tolikem številu ne more ozirati; vsak ud dobi tedaj knjige tam, kjer se je dal vpisati.

Bog daj srečo in svoj blagoslov!

V Celovcu, dné 20. januarja 1891. l.

Odbor družbe sv. Mohorja.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Č. g. Šim Čemer je dobil faro na Žihpoljah. Č. g. Franc Buben, kaplan v Sovodju, gre za provizorja v Nemški Grebinj, in na njegovo mesto pride č. g. Jož. Fehr iz Kotarč za kaplana v Sovodje. V začasni pokoj so stopili č. g.: Karol Matlakiewicz, provizor v St. Florijanu; Jak. Korhon, kurat v Kornatu in J. Ganglmayer, provizor v Nemškem Grebinju.

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Št. Janž in okolico v Rožni dolini

bode imela na svečnico dné 2. svečana 1891 ob 4. uri popoldne **svoj letni občni zbor** v gostilni gospoda Lovro Zablačana na Trati po sledečem dnevnem redu: 1. Ogovor načelnikov. 2. Volitev novega odbora. 3. Razni govori in naveti. 4. Domača zabava z raznimi deklamacijami in petjem. Ob enem se bodo vsprejemali novi udje in pobirali letni doneski. Da se tega zborovanja udeleži prav veliko rodoljubnih Slovencev in Slovenk, želi in vabi najuljudnejše **načelnitstvo.**

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za slovensko Ziljsko dolino in faro Vrata

bode imela na Svečnico dné 2. svečana 1891 ob 1/4. uri popoldne **svoj letni občni zbor** v gostilni gosp. S. Mihor-ja pri Nesmanu na Bistrici po tem-le dnevnem redu: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo o delovanju podružnice v letu 1890. 3. Volitev novega načelnitstva. 4. Volitev zastopnika za glavni zbor. 5. Poučni govor. 6. Slučajni predlogi in govori. Udje družbe sv. Cirila in Metoda in oni, ki želijo k družbi pristopiti, so prošeni, da bi ta občni zbor v obilnem številu počastili. **Načelnitstvo.**

Poziv!

Slovenskim rodoljubom naznanjamo, da imamo na pustno nedeljo, t. j. 8. svečana 1891 ob 1/4. uri popoldne **osnovni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda** za Libeliče in okolico, in sicer v gostilni pri g. Ponkarju v Potočah. Na ta shod se uljudno vabijo vsi zavedni Slovenci. Na svidenje v Potočah. **Pooblaščenec.**

Naznanilo.

Hranilnica in posojilnica v Glinjah bo imela **svoj letni občni zbor** dné 2. februarja 1891 na praznik Svečnice ob 3. uri popoldne v gostilni Lovro Zablačana na Trati. Prijazno vabi vse družnike **odbor.**

Vabilo

k letošnjemu **občnemu zboru** Bekštanjske posojilnice v Ločah na dan 2. svečana popoldne ob 3. uri pri Pložu. Spored: 1. Poročilo denarničarja o delovanju in napredku zadruge v minulem letu. 2. Poročilo o letnem računu. 3. Poročilo pregledovalcev računov o sklepu letnega računa, odobrenje letnega računa in razdelitev čistega dobička. 4. Razni predlogi. — K obilni udeležbi vabi **ravnateljstvo.**

Vabilo.

Posojilnica in hranilnica za Sinčoves in okolico bo imela svoj **letni občni zbor** dné 10. svečana 1891 ob 9. uri predpoludnem v hiši predsednikovi v Sinči vesi. Spored: 1. Račun za leto 1890. 2. Volitev novega odbora. 3. Razni nasveti.

Št. Fr. Bayer,
tajnik.

J. Šumah,
predsednik.

Loterijske srečke od 17. januarja.

Gradec 42 5 19 13 32

Dunaj 25 51 8 67 68

Tržno poročilo.

V Celoveu je biren:		Sladko seno . . . 2 gld. 40 kr.	
pšenica po . . .	5 gld. 50 kr.	kislo	2 " — "
rž	4 " 90 "	slama	1 " 50 "
ječmen	3 " 80 "	meterski cent (100 kil).	
oves	2 " 60 "	Frišen špeh kl. — gld. 60 kr.	
hejda	4 " 70 "	maslo	1 " — "
turšica	3 " 80 "	mast	— " 75 "
pšeno	6 " 50 "	Navadni voli 100—120 gld.	
proso	— " — "	pitani voli . . . 120—190 "	
grah	— " — "	junci . . . . . 60—90 "	
repica	1 " 20 "	krave . . . . . 60—120 "	
fižol, rudeči . . .	— " — "	junice . . . . . 50—80 "	
Deteljno seme — do — gld.		prešički . . . . . 5—15 "	
100 kil.			

Oglasila.

Dva vrtnarska učenca.

Sinova poštenih starišev, ktera imata veselje, priučiti si teoretično in praktično splošnega vrtnarstva, sprejmeta se pod ugodnimi pogoji 1. marca t. l. ali pozneje na graščini Faal pri Mariboru ob Dravi. Več o tem izve se pri

Ed. Reinhardt-u,
graščinskem vrtnarju.

Službo organista in cerkovnika

išče mlad mož, oženjen, ki je ob enem tudi krojač. Ponudbe na: Ludovik Mešnik v Timenici, pošta Pischeldorf.

Delavci za dravske stavbe

sprejmejo se proti poštenu plači pri podvzetju v Košentavri.

Služba mežnarja in organista

se odda od 1. maja zanaprej. Služba je dobra; posebno primerna bi bila za rokodelca. Več pove cerkveno predstojništvo v Timenici, pošta Pischeldorf (Koroška). Oglasila naj se pošljejo saj do 31. marca 1891.

Zahvala in prošnja.

Udano podpisani se srčno zahvaljuje visokochastiti duhovščini in velečast. gg. cerkvenim predstojnikom za dosedaj izkazano mu zaupanje in se priporoča še zanaprej za izdelovanje nove, ali v popraviljevanje stare cerkvene oprave. Ker je podpisani, kakor omenja tudi Marijni koledar za l. 1891, do zdaj naredil že mnogo altarjev, tabernakeljnov in lec v gotiškem in drugih slogih v občno zadovoljnost ter prenovil mnogo cerkev, zato upa, da ga bo častita duhovščina še zanaprej podpirala z obilnimi naročili.

Tomaž Waldner,

umetni cerkveni mizar in pozlatar
v Rattendorfu (v Ziljski dolini).

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pisemenih zavitkov itd. po najnižjih cenah.

Pri velikem denarnem zavodu dobi

zaslužka

vsakdo, ki živi na kmetih in se ne plaši resnega dela. Ponudbe pošiljajo naj se v zaprtih pismih z napisom „Resno delo“ glavnemu zastopu banke „Slavije“ v Ljubljani.

Banka „SLAVIJA“

sprejme nekoliko stalnih zastopnikov. Rodoljubi, ki vedo, kako važno je za naš narod, da se povsodi ravnamo po geslu „svoji k svojim!“ in imajo voljo delovati v tem smislu, blagovolé naj se oglasiti pri generalnem zastopu banke „Slavije“ v Ljubljani, kateri uraduje v lastnej hiši banke in v Gospodskih ulicah št. 12.

Prave voščene sveče

priporoča po nizkej ceni

Gregor Kovač,
svečar v Grebinju.

Peter Markovič, slikar, se priporoča vsem rodoljubom in častiti duhovščini za izdelovanje vsake vrste oljnatih slik, posebno portretov po fotografijah, vsake vrste cerkvenih slik za oltarje, postne in banderne slike itd. Cena nizka, delo umetno. Naročbe naj se blagovolijo adresirati: Peter Markovič, slikar in pozlatar v Rožeku (Rosegg) na Koroškem.

Prodaja sadnega drevja.

Več tisoč krasnih, lepo vzgojenih, visokodebelnatih jabolk in hrušek, z najfinejšimi gospodarskimi in namiznimi sortami požlahtnjenih, in sicer:

visokodebelnata jabolana . . . . . 25 kr.
visokodebelnata hruška . . . . . 30 kr.
oddati je to spomlad pri sadjerejskem opravištvu graščine Faal, pri Mariboru ob Dravi. Ceniki na zahtevanje brezplačno! Pri večjih naročbah primerno ceneje!

Strd, brinjevec, slivovec.

Najboljši méd (strd), garantiran pitanec, priporočam slavnemu občinstvu in čebelarjem, v škatljah po 5 kil, kila za 60 kr., celi zaboj toraj 3 gld. proti poštnemu povzetju. Tudi prodajam pravi, natorni brinjevec, liter po 1 gld. 20 kr., ter izvrstni, domači slivovec, liter po 80 kr. in više.

Egid Jeglič,

trgovec in čebelar na Selu, pošta Lesce (Lees, Krain).

Deteljno seme, suhe črešplje in maslo

kupuje po najvišjih cenah

J. E. Smolnikar

v Celovcu, stolne ulice (Domgasse) šte. 16.

pripravljena od lekarja PICCOLI-ja v Ljubljani, je uplívno zdravilo, ki krepča želodec, mehča, čisti, odpravlja zlato žilo in odganja gliste.

Sestavljena je iz zdravilnih, v rastlinstvo spadajočih snovij ter ni nikako drastično učinkujoče, marveč lahko, delovanje organov urejajoče zdravilo, katero organizmu kar nič ne škoduje, če se prav delj časa rabi.

Esenco za želodec pošilja izdelovatelj proti poštnemu povzetju v skatljah po 12 steklenic za gld. 1.36; po 24 za gld. 2.60; po 36 za gld. 3.84; po 44 za gld. 4.26; po 55 za gld. 5.62; po 110 za gld. 10.30; po 550 za 50 gld.

V steklenicah po 15 kr. prodaja se skoro v vseh tu- in inozemskih lekarnah. — V Celovcu prodaja jih lekar Thurnwald in Egger, v Beljaku dr. Kumpf in Scholz, v Trbižu Siegel.

Naznanilo.

Udano podpisani dovoljujem si mojim čestitim kupovalcem iz mesta in dežele uljudno naznaniti, da sem dné 3. januarja t. l. na novo odprl

podružnico svoje kupčije s tržaškim blagom

na starem trgu št. 19, to je četrta hiša od hranilnice proti staremu trgu, v kateri bodem prodajal **sladkor, surovo in žgano kavo, moko** (poznano najboljše vrste), **špirit, rženo žganje**, fini ameriksanski **petrolej** in razno drugo tržaško blago najbolje vrste. Vsakdo se lahko prepriča, da dobi pri meni vsikdar izvrstno ter sveže (frišno) blago in najboljši kup. Ob jednem priporočam prav gorko tudi mojo glavno prodajalnico v Burggasse št. 12. in zagotavljam dobro postrežbo.

S spoštovanjem

FERD. MUSSI,

Stari trg št. 19. Burggasse šte. 12.
(„pri zlatem vencu“). („pri sladkornem klobuku“).

Malo posestvo, hiša v št. Ilju pri Dravi, s pekarijo, kake štiri orala njiv in štiri orala travnikov, gospodarsko poslopje, vse novo, se dá v najem. Več pové Peter Zingler, pekovski pomočnik v Celovcu. Fröhlichgasse št. 13.

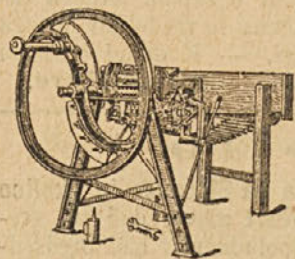
Poljedelski in šivalni stroji.

Veliko zalogo takih strojev, naročenih iz tovarne, ima na Koroškem

Konrad Prosch,
v Celovcu

kolodvorske ulice (Bahnhofg.)

Prodaja tudi proti mesečnim obrokom, jamči za blago (stoji dober, da je dobro) in ima lastno delavnico, kjer polomljene stroje zopet popravlja.

Cenike pošilja zastonj.